

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від “ _____ ” _____ 2016 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» (далі – проект Закону), а також документи, що надані до нього листами Міністерства інфраструктури України від 01.07.2016 № 3666/11/14-16 та від 25.08.2016 № 4952/11/14-16.

За результатами розгляду проекту Закону та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

проектом Закону передбачається врегулювати питання взаємодії державних адміністрацій з органами місцевого самоврядування з питання відшкодування за безоплатний проїзд внутрішньо переміщених осіб до залишеного місця проживання та уникнення непорозумінь при необхідності укладання договорів на отримання відшкодування за такі перевезення підприємствами транспорту.

Однак, проект Закону не може бути погоджений у запропонованій редакції з огляду на наступне.

Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту Закону не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення аналізу впливу регуляторного акта (АРВ), викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

1. У розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити

важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив, а також обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Разом з тим, в АРВ до проекту Закону розробником не проаналізовано існуюче правове регулювання господарських та адміністративних відносин щодо яких склалась проблема, не доведено, чому існуючі регулювання не розв'язують проблему та потребують вдосконалення. При цьому, при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише словесним описом проблеми. Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, її масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема має найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

2. У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей обмежився лише текстовим описом вигод і витрат держави та населення від застосування кожного з них.

Також, розробником, в порушення вимог Методики, не здійснено оцінку впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання загалом. Так, враховуючи предмет регулювання проекту Закону, розробником не вказано кількість перевізників, що підпадають під дію регулювання із розрахунком їх структури, не визначено їх вигоди і витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті, в тому числі, з урахуванням Додатку 2 та/або Додатку 4 до Методики.

Відсутність кількісних показників не дає змогу підтвердити економічну доцільність обраного способу, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Водночас, запропонований проектом Закону спосіб вирішення існуючих проблем шляхом зобов'язання місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування укладати договори із перевізниками про здійснення компенсаційних виплат за безоплатний проїзд внутрішньо переміщених осіб до залишеного місця проживання із зазначенням істотних умов такого договору, є таким, що не є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

Насамперед, вважаємо, що розробнику необхідно розглянути альтернативу застосування місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування типових договорів із визначеними істотними умовами, що безпосередньо сприятиме якнайшвидшому впровадженню положень проекту Закону на практиці та унеможливить dvojake трактування запропонованих ним норм.

3. У зв'язку з неналежним опрацюванням попереднього розділу АРВ та відсутності кількісного аналізу наданої інформації, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

4. У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм та результати дії запропонованого регулювання, які мають бути безпосередньо пов'язані із цілями та очікуваними результатами регуляторного акту, тобто яким чином будуть діяти норми проекту Закону та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Крім того, розробнику необхідно оцінити, які організаційні заходи мають здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акту після набрання чинності, які мають бути пов'язані безпосередню із предметом регулювання зазначеного проекту Закону.

5. При заповненні розділу VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акту залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акту згідно з Додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи витрати держави не є оптимальними і не містять ознак корупційних ризиків.

Зокрема, розробнику необхідно обрахувати прогнозні витрати з державного бюджету на фінансове забезпечення підприємств транспорту у разі надання ними послуг щодо безплатного перевезення внутрішньо переміщених осіб до залишеного місця проживання.

6. Розділ VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акту» заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики. Так, розробником не наведено обов'язкових показників результативності регуляторного акту, таких як: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними

